

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 502.

Felelős szerkesztő:
Dr. Buza Barna.

Szerkesztőtárs:
Rosner Imre

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona,
negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társánál, Wekerle-tér 502
Hirdetéseket a legutányosabb árban közölünk.

Vármegyei inkompatibilitás.

Tolcsva, márc. 3.

Vajjon csak a képviselőnek tilos-e inkompatibilis állást elfoglalni? Vajjon csak a képviselőséggel nem fér-e össze az a „közgazdasági tevékenység”? Vajjon a tisztviselőnek szabad-e bankdirektorságot, s más ilyen jövedelmező gazdasági foglalkozást vállalni?

Bizonyára még sokkal kevésbé szabad, mint a képviselőnek. Mert a tisztviselő minden elméleti és gyakorlati jogszabály szerint köteles egész tevékenységét hivatalának szentelni. Ez hozzá tartozik a tisztviselő fogalmához, benne van mint lényeges kellék, ennek a fogalomnak a tudományos meghatározásában.

A képviselőről sehol sincs ez a szabály kimondva, míg a tisztviselővel szemben feltétlenül érvényes. Világos tehát, hogy a tisztviselőnek nem csak olyan állása nem lehet, amely a képviselőséggel összeférhetetlen, hanem egyáltalában semmitéle olyan foglalkozást nem szabad vállalnia, amely akadályozhatná őt abban, hogy egész tevékenységét a hivatalának szentelje.

Állami tisztviselőnek nincs is sehol az országban ilyen foglalkozása. Ellenben nézzünk csak tiszt a vármegyénél. Akárhány tisztviselő van, akinek ezekre megy az ilyen tilos foglalkozásokból huzott mellékjövödelme. Akiknek több a mellékjövödelmük, mint a fizetésük.

Abból a pénzügyi compassból, amit a szocialisták a képviselőhához beküldtek, mi is igen sok érdekes dolgot tanulhatunk. Megláthatjuk belőle, hogy az ujhelyi pénzügyintézetek igazgatóságai tele vannak előkelő vármegyei tisztviselőkkel. Hogy van nem egy olyan tisztviselőnk, aki a hivatala mellett 1—2 banknak elnöke, igazgatósági tagja, sőt üzleti vállalatoknak ügyvezető igazgatója. A compass közli az igazgatók jutalékait is, — kiszámíthatjuk, hogy melyik tisztviselőnek mennyit hoz évenként ez a „közgazdasági tevékenység”.

Hát ez nem szabad, ez visszaélés. Nincs is más megyékben. Csakhogy Zemplén — sajnos elől jár most mindabban, ami korrupció, visszaélés, összeférhetlenség s egyéb „szabadelvű” erény tenyészik ebben a szegény országban. Az első vármegyei közt van az inkompatibilis tisztviselők dolgában is, nem marad mögötte egyetlen más megyének se.

Vagy teljesítik az ilyen bankigazgatótisztviselők az igazgatói állásukkal járó teendőket, — s akkor a hivataluktól vonják el az erre „szükséges időt és tevékenységet”, a hivatalukat hanyagolják el miatta, — vagy nem teljesítik, s akkor igazságtalanul, érdemtellenül veszik fel a fizetésüket, akkor evvel a fizetéssel nem a munkájuk van megfizetve, hanem a nevüknek, az állásuknak a tekintélye. Egyik eset ép olyan immorális, mint a másik.

A képviselőnek azért nem szabad ilyen állásokat elfoglalni, ne hogy a képviselői állásukat a pénzügyintézetek érdekében használják fel. Hát ez a lehetőség, ez az erkölcsi veszedelme ép így megvan az inkompatibilis megyei tisztviselőknél is. Hogy mást ne mondjunk: azoknál a megyei tisztviselők által igazgatott pénzügyintézeteknél árvapénzek vannak elhelyezve, s a megye határozza meg, hogy mennyit kapjon belőlük egy-egy intézet. Az igazgató-tisztviselőnek esetleg döntő szava lehet ebben a kérdésben. Vagy pl. a villamosági társulattal szerződéses viszonyban van a vármegye, s egy előnyösen kötött szerződésből jelentékeny haszna lehet a társulatnak.

Eszünk ágában sincs azt állítani, hogy akármelyik tisztviselő is felhasználja tisztviselői befolyását a pénzügyintézetek érdekében. De az tagadhatatlan, hogy ennek a lehetősége nincs kizárva. S mihelyt a lehetőség megvan: veszedelmes és erkölcsötlen dolog, ha a tisztviselő ilyen pénzügyintézeteknél állást vállal.

Vagy tisztviselő legyen valaki, vagy bankigazgató. De a kettő nem fér össze. Akinek kevés a tisztviselői fizetés, keressen magának jövedelmezőbb állást, de ne igyekezzék azt meg nem engedett mellékjövödelmekkel kipótolni.

Nem irigyeljük senki jövedelmét, de igazságot követelünk, s amit megvárunk egy országgyűlési képviselőtől, azt még inkább s még

jogosabban kívánjuk a megyei tisztviselőktől.

Egy-egy bank egész nagyhatalom ma, s a bankok révén apró dinasztiai alakulnak. Ha tovább is eltűri a megye, hogy egyes tisztviselők uralmukba vegyék a bankokat, maholnap nem a vármegyének lesznek tisztviselői, de egy pár tisztviselő lesz vármegye. Az összeférhetlenségi mozgalom a képviselőháztól átragadt már a fővárosra is. Jó lesz a vármegyékben is hozzálatni.

Busa Barna.

A Zemplénvármegyei gazdasági egyesület vezetői ellen egyszerre két fővárosi lapban, még pedig az agráriusok közlönyeiben támadást indítottak. A Hazánk pénteki számában megjelent a következő:

Zempléni levél.

Szerencs, 1901. márc. 6.

A gazdasági egyesületek keblében föllendült társadalmi mozgalom ország-szerte üdvös eredményeket mutat fel máris. Annál szomorubb, hogy nálunk Zemplénben, ahol pedig vagyons egyestletünk van, ahol van intelligens középbirtokos osztály, vannak áldozatkész magnásaink és lelkes gazdatisztjeink, a gazdasági egyesület működése teljesen pangásban van. Holott ha valahol, úgy éppen nálunk kellene és lehetne gazdasági egyesületnek üdvös eredményeket felmutatnia, ahol a kivándorlás napról napra nagyobb mérvet ölt és a szocializmus lappangó tüze csak a hamu alatt eltakarva izzik.

Gazdasági egyesületünk Zemplénben még ezelőtt nemrégiben is egyike volt a legtevékenyebbeknek. Volt titkárja, Löcherer Andor, jelenleg Budapesten

„Kedves néném! Nagyon igazod volt, mikor azt mondtát, hogy én minden jószívűségem mellett is a legnagyobb mértékben szeles vagyok s hogy megfogolatlanságom még sok bajt fog okozni. Ma reggel roppant pince tűz volt a Szerb utcában, melyen át én mindennap az egyetemre szoktam menni. Tudod, itt a pincekben is laknak, egy szegény napszamos asszony javszékelt az utcán, hogy három csecsemő gyermeke, jaj Istenem, azonnal benn fog égni. Gondolkozni nem volt idő, az összesereglett tömeg csak a száját tátotta, én hamar lerohantam a tűzbe félkaromra vettem a négy csecsemőt, és észrevevén, hogy a tűz kabátomban kapott, a szabad félkezemmel hamar lerántottam a kabátomat és kirohantam. Megmentettem három életet, de sajnos a kabátom, benne a bugyilárisommal és az egész havi gázsimmal, bennegett Kérlek, ne szólj a papának, nem akarok eldicselkedni a dolgaimmal, — hanem küldj valamicske pénzt, a mennyit csak lehet, mert egy krajcárom sincs. A harmadik levél így szolt:

„Kedves papa! Sohasem szoktam hazudni. Férfiu becsületszavamra mondom, hogy itt Pesten ma reggel iszonyu földrengés volt, mikor is egy borzasztó roham összes zsebeimet kiforgatva tárcámát kilodította, melyet is bennelevő havi gázsimmal együtt a

TÁRCA.

Jogász temperamentum.

— A „Felsőmagyarországi Hirlap” tárcája —

Pétery László joghallgató ur, mikor hajnali négy óratájban nem ép a legszilárdabb léptekkel kifelé igyekezett a kerepesi-uti „Hazám” kávéházból, megtápopatta a belső kabátzsebéét és megelégedett fejbőlintással konstatalta, hogy a bugyillaris meg van. Kivette tárcáját, aztán a falhoz támaszkodva végigvizsgálta annak minden rekesztét, majd a legközelebbi gázlámpánál ismételte ugyanczát a műveletet. Azután meglehetősen mogorva arccal visszatette és a többi kabátzsebben meg a nadrágzsebekben, végül a mellény zsebeiben kezdett keresgélgni. Egy kis koronás pénztárca és három korona 40 fillér került a nap, — illetve gázlámpára. A nagy bugyillaris üres volt.

„A kutya fáját” mormogta, az ördögbe is, én ezt nem értem. Akármilyen sokat költök, még sincsen több pénzem!” Mert józan logika szerint az költ többet, akinek több a pénze. S ime, ő igyekszik minél többet költeni s mégsem több a pénze.

Arra egész világosan emlékezett, hogy az előző nap reggel egy szerrintézetbe ma reggel egy fényugár ha-

tolt sötét kis hónapos szobájába, akkor, mikor a pénzes levélhordó felnyitotta az ajtót. Kétszáznegyvennégy koronát olvasott ki az asztalára, mely összeg kérelhetetlen pontossággal „stimmelt” a kevéssel előbb hazulról kapott levélben kiírt összeggel. Ebben a levélben krajcárig fel volt sorolva, mi mire való. Lakásra 20 frt, kosztra 40, mosásra 5, arra a tankönyvre, a mit a legközelebbi colloquiumára okvetlenül beszerzendőnek jelzett 12 forint stb. Még zsebpénz is volt közbe 8 frt.

Arra is világosan emlékezett, hogy napközben fukarul vonakodott egy krajcárt is kiadni, nem fizetett senkinek. Csak este vacsora után jött kedve egy kis zenét hallgatni, amiért nem szabad egy pár hatost sajnálni, no meg egy kis boroskát inni, csak pár pohárral. Pezsgőt csak 11 óra tájban rendelt, a szaszat már éjfél után váltotta fel. És most a fejében egy kis köddel és a zsebében 3 korona 40 fillérral, ekép morfondirozott. „Pétery László ur, majd meglátja ebből baj lesz.” Sőt lassankint dühbe jöve, egész méltósággal rivallt fel: „Laczi, te gazember, majd meglátod, ebből baj lesz! Ellum poldaj a havi gázsit és most honnan veszel pénzt?”

Ilyenkor jóra való jogászember azt teszi, hogy magába száll és megem-

lékezik a rokonairól. Előveszi az ember a tiz újját, és számlálgatja rajta, hány bácsija, hány tantja van, ki nem felelti a mamát, akinek őszintén meg fogja írni, hogy nem vigyázott magára, meghült, most felszikk, de a papával nem meri tudatni, pedig egy kis orvosságra való kéne. Aztán meg — mi csoda könyvre nem is küldött még az öreg? Hollá — mintha felemelték volna a tandíjat és a többletet most kellene megfizetni!

Másnap délelőtt aztán nagy kinnal a következő leveleket fogalmazta meg: „Kedves mama! A jószívűségem áldozata vagyok. Tudod, a télkabátom már nem a legjobb, a jövő télre újat ígértetek. Ma reggel a mint szokásom szerint könyvvél a hónom alatt igyekeztem kifelé a városligetbe, hogy egy kis sétával felrissitsem magamat s közben valamicskét tanuljak is, egy öreg kollussal talalkoztam, a kit szegényit majd megvett az Isten hidege. Gondoltam, maholnap itt a tavasz, én most már tavaszi felöltöben is eljárhatok, ráadtam a téli kabátomat az örege. Csak mikor hazajöttem a felöltömről, vettem észre, hogy nini a pénztárcám is a télikabátban volt az egész havi gázsival. Kérlek ne szólj a papának semmit, mert agyonver, hanem küldj valamicske pénzt, a mennyit csak lehet.”

közgazdasági író, fáradhatatlan buzgóssággal vitte az egyesület ügyeit és nem rettent vissza a nehézségektől, melyeket működése elé lépten nyomon görödtek. Végre is megunta az örökös hajszát, melyet már személye ellen is megindítottak és a faképnél hagyta Zemplént. Az egyesületnek most is van ugyan egy szakképzett, tehetséges és buzgó titkárja, ámde ez fiatal ember, akit nagyon könnyen elhallgattatnak s aki sem annyi tapasztalattal, sem annyival energiával nem bír, hogy az egyesület választmányában nyilatkozó áram lattal magát szembehelyezni képes volna. Pedig mi, akik őt ismerjük, meg vagyunk győződve, hogy kedvező viszonyok között szép eredményeket volna képes felmutatni.

Az egyesület baja elnökségében van. Az elnök gróf Andrássy Sándor más irányú elfoglaltsága miatt az egyesületben csak ritkán fordulhat meg, az intézkedés és vezetés joga tehát reáharmlik Kun Frigyes alelnökre, aki mint Molnár István főispán legbizalmasabb embere, teljesen a főispán jászarállgában van. Ez pedig azért veszedelem az egyesületre, mert a főispán ur minden mozgalmának, emely a hatalomtól való függetlenítésre törekszik, az ellensége, törekvése tehát az egyesülettel is arra irányul, hogy a gazdák szervezkedését és autonóm működését megakadályozza. Hozzá még az alelnök egy cseppet nem népszerű, nem is választottuk őt meg tulajdonképen, hanem a főispán akkorában egyszerűen megválasztottának jelentette ki.

Igy van azután az, hogy Zemplénben a legtevékenyebbek külön válnak az egyesülettől és a maguk szakállára dolgoznak. Gróf Mailath József is a Bodrogközben oly virágzó szövetkezeti akcióját teljesen önállóan, az egyesülettől függetlenül folytatja. De mások is, így például okáért Teley József, gróf Andrássy Gyula tisztartója a mi vidékünkön egész sorát a különböző szövetkezeteknek a maga szakállára alakította meg. Az egyesület mindent tétlenül vagy éppen ellenszenvvel nézi, pedig ha maga is résztvenne ebben a működésben, Zemplénben ma már alig volna község szövetkezett nélkül, az országban alig volna egyesület, mely oly eredményes működést fejthetne ki, mint a mi egyesületünk.

Hiszen bohózatba való volna, ha nem volna szomorú egyesületünk legutóbbi stílije is, midőn a gazdasági egyesületek szövetsége által legutóbb Sárospatakon rendezett gazdasági előadásokon az egyesületnek sem elnöksége, sem választmányának képviselője nem volt. Valóban pirultunk a kassai tanárok és a szövetség kiküldöttje előtt, melegség persze nem találtunk. Éppen azért kétszeres önmagunk vettük a

föld azonnal elnyelt. Kétszáz külföldi pénzért vizsarga is kell. Szerető fiad, Laci.

Nemsokára három levél érkezett Pétery László jdghallgató ur címére.

Az egyik így szól: Kedves fiám! Hiszen még csak a múlt heten írtad, hogy péntek szükében kénytelen voltam a télikabátomat eladni. Miért nem vagy bizalmasabb hozzám. Itt küldök ötven forintot, de ird meg egész árszintén hova tetted a havii pénzdet. Öiel szerető anyád.

A másikat a tánti írta, hogy Laci máholnap felül fogja muálni Boskót kézi ügyesség dolgában. Itt küld harmincz forintot, de máskor ne igyekezzék vele lehetetlenségeket elhitetni.

Legróvidebben a papa írt. Te bitang! Ha még egyszer úgy be mersz rugni, hogy földrengésről képzelődöl, felmegyek és agyonütök. Itt van husz forint, de többet ne merj kérni, mert baj lesz. Szerető apád.

Pétery László pedig, mikor ezeket elolvasta, nagy megbotrinkozással ráta meg a fejét.

Éjhi, cjh, igazán nem értem, akár milyen nagyot hazudol, még sem hiszi senki! Node sebaj, földolog, hogy egy kis pénzamra tettem szert.

Mondá, vette a kalapját és elindult a »Házam« kávéháza.

szövetség kiküldöttjének. Szilassy titkárnak a banketten mondott beszédjét, amelyben alaposan kioktatta az egyesületet kötelességei felől és ezzel egyúttal helyettünk is jól meg mosta a fejüket mulasztásaikért.

A segítségnek csak egy módja van. Az elnökség és a választmány teljes ujjaalakítása. Készülünk is a legközelebbi közgyűlésre, mert hogy az egyesület, melyet apánk annyi lelkes áldozattal megalapítottak és amelyben a mostani áldatlan állapotok bekövetkeztéig magunk is serényen dolgoztunk a zempléni gazdarsáadalomnak szégyenforlaja legyen egyénehány ember hatalmi kérdése miatt, tovább nem tűrhetjük. Reméljük, hogy ezen a téren megyénk jobbjai össze fognak tartani és a kufarokat az Isten házából ki fogjuk ostoroztatni.

Szerencsi.

Ugyancsak a sárospataki gazdasági előadások ötletéből ugyanily módon írt a »Köztelek« is következőleg:

A Gazd. Egy. Orsz. Szövetsége a Z.-megyei Gazd. Egyesülettel karöltve a kassai m. kir. gazdasági tanintézet tanári karának közreműködésével Sárospatakon f. hó 1. és 2. napján az intelligens gazdák részére gazdasági előadásokat rendezett. Ezek az előadások résztvevő mintegy 100 gazda legnagyobb részét Sárospatakról és közvetlen vidékéről. Az előadások valóban magas színvonalon állottak és csak azt lehet sajnálni, hogy a Zemplénmegyei gazdasági egyesület nem tudta a gazdaságosság intelligens részét nagyobb számban ez előadásokra egybegyűjteni. Hogy ez nem sikerült, azon egybéként nem csodálkozunk, amidőn látjuk, hogy az elnök akadályozva levén a részvételben sem az elnökség részéről az alelnök, sem a választmányának egyetlen tagja nem tartotta érdemesnek, hogy az előadásokon magát a rendezésben résztvevő Zemplénmegyei gazdasági egyesületet hivatalosan képviselje. Az elnökségnek hasonló megtartása idézi elő azokat az áldatlan állapotokat Zemplénmegyében, hogy az egyesület működéséről épen a legtevékenyebb elemek visszavonulnak, s mint a legutóbbi években is gróf Mailath József a bodrogközi szövetkezeti mozgalom megindítója és éltetője az egyesülettel egészen függetlenül igyekeznek a kívánatosnak oly nagy kontingens szolgáltatást szerencsétlen vármegyében a gazdasági helyzetet javítani. Hogy a lejjebb érőknek ily elforgatósolása mire vezet, azt bővebben fejtegetni fölösleges. Az előadások berekesztésének napján Sárospatak városa díszvendéget rendezett a város házaán az előadók tisztelőre, amely alkalommal a megjelentek nevében a városbíró Darányi Ignác földművelésügyi miniszterhez és gróf Desseffy Aurélhoz az OMGÉ, elnökéhez üdvözlő táviratot intézett: A díszvendégek dr. Ballagi Géza jogakadémiai tanár az előadók kassai gazd. tanárokat Szilassy Zoltán a sárospataki gazda közönséget köszöntette föl, reámutatva egyúttal annak fontosságára, hogy a gazdaságosságér immár elérkezett az utolsó órája annak, hogy szervezkedjék és érdekei érvényesülését a társadalmi mozgalmak révén elősegítse. Kovács Béla az OMGÉ-t és az előadásokon megjelent gazdaközönséget köszöntötte föl.

Mindezt egyelőre megjegyezzük nélkül regisztráljuk. De sokkal fontosabb dolgokról van szó, sem hogy világozóbb beszédet ne követelnénk S azért még szólnunk ezekről lapunk hasábjain

A MEGYE ÉS A VÁROS.

~ A Kossuth-szobor gipszmintája. Tóth András debreczeni szobrász, a nagykőrösi Kossuth-szobor alkotója, kivel a városi szoborbizottság megbízásából dr. Schön Vilmos biz. tag érintkezett, a felállítani tervezett Kossuth-

szobor gipszmintáját 1/2 nagyságban elkészítette és a gipszminta össze- és megfelelő helyen való felállítására végett rövidesen váróunkba ékezik. A szolormintát a szoboralap javára szedendő beletti díj mellett a nagyközönség is megtekintheti fogja. A jelenlegi minta szerint a szobor 8 m. 20 cm magas, még pedig a talapzat 470 és az alak 350 m magas volna. A szobor helyéül a főutcái kis parkban az 1808-iki insurgensek emlékére állított emlékoszlop helye van szupponálva.

Kossuth Lajost a szobor korhű ruházatban, akként ábrázolná, a mint az 1831-iki zempléni pár lázadókat lecsendesíti. A minta megérkezésével és a művész itt-létével elérkezettnek látjuk az időt arra, hogy a szobor helye és költsége végérvényesen megállapíttassék, hogy ezek alapján a művész is végleges álláspontot foglalhasson el és a szükséges összeg előteremtése és a szobornak 1902. szept.-ben leendő leleplezése minden körülmények közt biztosíttassék. 5000 forintot hallottunk eddig a szobor költségeként emlegetni. Nos, ezt a neveltséges csekély összeget a vármegye által megszavazott 10 ezer forint után említeni sem szabad De itt a 12-ik óra! mindent szabatosan meghatározni kell, mert egy Kossuth-szobrot és egy a magyar nemzethez méltó leleplezési ünnepet kapkodva előkészíteni nem lehet.

Elismeréssel vagyunk az áldozatkés és hazafias lelkű művész, valamint a fiatalos erélyű dr. Schön Vilmos urunkbátyánk iránt, hogy szép csendben előkészítették a végleges döntés feladatát.

~ Tanulhatnának magyarságot a miniszteriumban. A m. kir. belügyminiszterium kiadott a tördővész megválasztására vonatkozólag egy miniszteri rendeletet, melyben a lakosság felhívatik, hogy a köpködéstől óvakodjék. Amint látszik ez a hirdetmény nagyobb részben *tót nyelven* jelenhett meg; mert a beteg alispán helyett Dókus Gyula Zemplénvármegye főjegyzője aláírásával a sátorlajuhelyi járás főszolgabírójának „a hivatalok és nyilvános helyiségekben leendő kifüggesztés végett” *»gy ily tót hirdetményt küldött ki, mely nyomtatványokat a főszolgabíró a következő jelentéssel küldötté vissza:*

Tekintetes Alispán Ur! Folyó évi 4180. sz. alatti felhívásával kiadott tót szövégi nyomtatványokat hivatalos tisztelttel azon jelentéssel terjesztem vissza, hogy amennyiben az én járásom lakossága 90%-ban magyar és évek hosszú során át mint főszolgabíró mindig arra törekedtem, hogy a magyarul kevésbé tudó községeim lakossága is teljesen megmagyarosodjék, ezen elvvel, de még a magyar állameszmével sem tarthatom meggyezetethetőnek, — hogy járási főszolgabíró létemre a lakosság magyar részét tót nyomtatványok szétküldésével megbotránkoztassam, másrészt közreműködjem a magyarul már tudó községeim eltőtőtítéséhez. Tisztelttel kérem a tek. Alispán urat hogy ezen tót hirdetményeket magyar nyelven írott hirdetésekkel kieserítetni méltóztatssék. — S.-A.-Ujhely, 1901. márczius 7. Barthos, főszolgabíró.

Szidjuk a Schulvereint, a Maticát, az irritánsot, hogy ellenségeink! A függetlenségi párt a parlamentben, a honvédelmi vitánál ugyancsak visszautasított, hogy mily magyar a honvédelmi kormány s íme most a magyar királyi belügyminiszteriumot

egy főszolgabírónak kell annak, tudatára ébreszteni hogy mi a kötelessége t. i. hogy *magyarnak kell lennie* s tót hirdetményekkel a magyar vidéket elárasztani nemcsak *ártalmas, de határozottan bűn* a magyar állameszme ellen. Reméljük, hogy az alispáni rendeletet aláíró Dókus főjegyző figyelmét ez kikerülte; mert jobb magyarnak hisszük, semhogy a sátorlajuhelyi járásba, melynek 20 évig volt főszolgabírója, a magyarság rettenetes építésére, ezeket a tót plakátokat különben küldötté volna.

~ De profundi. A megnövekedett sártenger feneketlen mélységeiből hozád kijutunk, ó vicinálást építő vármegyél! És tisztelettel kérdezzük: mire költöd a sok utadó jövedelmet? Mert hogy utakra nem költöd, azt keservesen tapasztaljuk.

Regéc huttától Vámosujfalug megyei ut vezet. Azaz hogy utnak nevezik, de most nem ut, hanem folyó, amelyen szabadon fut keresztül-kasul a tavaszi olvadás piszkos vize, csinálván rajta olyan sarat, amelyenről csak Tompa Mihály énekelt valaha, mikor így aposztrofolta a hegyalját:

Sáros utának nincs a földön párja, Tengeren és itt, az utast egy sors várja.

Jól nevelt utakon nem szokott folyoi a víz, mert két oldalt árkok vannak, amik a vizet levezetik. De a vármegyei utak két oldalán csak halavány emléke maradt meg a régi vizárkoknak, s így aztán magából az utból lesz vizárok, amelyen kedvére csavarg a víz apró patakokban.

Ez az ut pedig mint a ut volt még nem is olyan régen. Mikor még nem a vármegye »gondoskodott« róla, hanem maguk a községek csinálták. Pedig félnyiba se került az egyes községeknek, mint amennyi utadóit fizetnek most a vármegyének. Mégis jobb volt, mint az állami ut.

De hát arra való a megyei közig. hogy elrontson mindent, ami még jónak maradt a vármegyében. »Gondozásába« vette a mi utunkat is, s azóta csak a legnagyobb jóakarattal lehet azt utnak nevezni.

Például Tolcsván, ahol azelőtt a leg-sárosabb időben is igen szép és tiszta volt a főutca, ha most akar valaki végig menni, nem mehet a vármegye által »fenntartott« főutcan, mert ott belefutna a sárba, hanem kénytelen kis mellékutakra kerülni, amelyeknek csak a város tart fenn, tehát járhatók s nem fenekig sárosak.

Hasonló szép állapotban van a Bodrog-Keresztur Tokaj között levő megyei ut. Ennek egy része, — vagy 40—50 m. hosszúságban — teljesen víz alatt van.

Munkásokat jóformán sose látunk ezeken az utakon. Azelőtt még az utbiztos legalább végigkosztizott rajtuk mindennap, ha nem csinált is egyebet, s így láttuk, hogy ha nem javítják is az utat, legalább felügyelnek rá. De most már az utbiztos se látjuk, mert fel van függesztve.

Hát tisztelettel kérdezzük, mire költik az utadó jövedelmet? Vasutépítésre?

~ Furcsa állapotok. A megyénkben fekvő Sztáray község kezd sokoldalú nevezetességre szert tenni. Né-hány éve csak, hogy gróf Sztáray István agyonlőtték saját kastélyában, a nélkül, hogy a tettest megtalálták volna. A múlt évben kedélyes lakodalmaszás közben agyonverték a községi harangozó és a *gyilkosok egyike*, aki még néhány embert megbieskázott, még *egy héthgy Sztáray tartózkodott: bántatlanul. Majd az előkészületeket megtéve kényelmesen kivándorolt Amerikába. Arról is nevezetes a község, hogy három korcsmája van, pedig a tömeges kivándorlás folytán megfogyott lakosság törvényes létszáma szerint csak egy korcsmának kellene lenni. Legújában pedig arról lett nevezetes, hogy a megyegyűlésen és a megye hivatalos lapjában is közhírré tették, hogy a község adminisztrációjáról se költségvetés, se számadás nincs. A lakosság közöltséget nem fizet és már maga kéri és srtgeti a megyénél is, hogy rendezte ssék helyzete.*

Ungvár polgármesterévé újból dr. Lúley Sándor választott, kit a város sorsáért aggódó közönség és az ezt támogató megyei intéző kööknék sikerült rábírn, hogy állását újból elfoglalja. Elhatározott dolog, hogy ha az a városi kiköt, mely a köérdék sikeres szolgálatát esztendő óta gátolja, tovább is rakoncátlanok, és különösen azok a tisztviselők, kik ehhez a klikkhez tartoznak, kíméletlen erélyvel »ki fognak lökteni a hajó népe közül. Egyszóval a jelszó: »erély és tiszta kormányzás«. S ezt a nehéz állást dr. Lúley immár másodsor (lakbérrel együtt) 1400 ft évi fizetés mellett vállalta el. Pedig ügyvédi irodája nem szunnyadt el végelgyengülésben és öröklött dominiuma sínes!

MEGJEGYZÉSEK.

A meggomlott ország Magyar fülének nem hiszem, hogy volna most örvendetesebb muzsika, mint az a pokoli zsváj, ami az osztrák parlament tárgyalásaiból hallatszik át hozzánk. Jól csik azt hallani nekünk. Mentül jobban reesegnek a padok, mentül jobban dörögnek a káromkodások és zagnak a becsületsértések, mentül jobban török egymáshátán a léniát, annál jobban esik nekünk hallani.

Mert abban a pokoli zajban készül Magyarország függetlensége. Nem tudott megszületni Rákóczi harcaiban, nem tudott megszületni Szolnok, Buda, Piski véres csatamezőin, — meg fog születni az osztrák képviselőkhöz veszett ordításából, állatias marokadásából.

Gyengék és romlottak vagyunk hozzá, hogy kivívjuk magunknak a szabadságot, — hat elkészíti nekünk a sors. Elviszi a nyakunkról Ausztriát oda, a hová már rég megérett: a semmibe, a pusztulásba. S mi szabadok maradjunk.

Magyarországról kivesszék már a szabadság hősei: a kurucok, a honvédek. A magyar szabadságot most ott vívják az osztrák parlamentben a mi öntudatlan jöltevőkink: Kloficz, Pressel, Wolf, Schönerer és a többi.

Áldja meg érte őket a magyarok istene!

A feltámadt halott. Elsírtatták elmentálták szépen, a halotti torat is megülték, — győztes ellenfele diadalmenetbe készült már, Kló pedig felvette már tollát, hogy véres aranybetűkkel írja be a történelmi könyvébe egy számára kicsiny, lélekre annál nagyobb nemzet hősi halálának fényes tragédiáját, — s akkor aztán fölből? levegőből? isten tudja, honnan? — újra megjelenik a halottnak hirdett nemzet, és újra él és újra küzd megölt szabadságért, megtámadott életéért.

Mind nem csuda az, amit eddig csudának bámult az emberiség. Az egyetlen igazi csuda ott van, ott történik a délfrikai csataterén. Az első része a burok élethál harcának, az első katasztrófaig egy hatalmas eposz, egy örök fényűző hősköltemény volt, — ez a másik része, ez már nem arra való, hogy emberi fogalmakkal, emberi mértékkel mérjük, ez már csuda, emberi képzeletet, emberi értelmet meghaladó csuda.

Szétosztották, levették, tönkretették a bur szabadságharcot, — Anglia örömirban uszott, s az érző emberiség egy érdek nemzet halálát gyászolta, — s akkor egyszerre csak megjelennek az elveszettek hitt bur harcosaik ott, ahol nem is álmódott róluk senki, s elszánt bátorságukkal kemény dolgot adnak az angol hadvezetésnek. S a Roberts lord fényes diadalmenete elmarad, s Kitchener, akit nem harcolni hagytak már ott, csak pacifikálni, sürgősen kér segédcsapatokat.

Boruljunk térdre, mikor a burok csúdas harcainak híré halljuk. Mert nem emberek műve már az a harc, hanem a mindenható istené. A szabadság örök istene küzd ott a bur csataterén. Megmutatja a világnak, hogy nemzetet, a mely szabad akar maradni, a föld minden hatalma se képes rabszolgává tenni.

Meghalljuk-é, megértjük-é mi ma-

gyarok a burok csúdas küzdelmeiben nyilatkozó isten igéjét?

Kína. Nem volt még egy garas hasznunk se belőle, de rápazaroltunk már egy pár milliót. S miért? Talán mi is gyarmatot akarunk ott alapítani, hogy legyen hol elhelyezni az ipari termelésünk fölöslegét? Szó se lehet róla. Hiszen mi magunk is gyarmat vagyunk, s ipari termelésünk egyáltalán nincs, nem hogy fölösleg volna. Nem azért kellett nekünk Kínába menni, s ott földet venni, — hanem tisztán azért, hogy Gluchowszky Agenor gróf búcsú elmondhassa, hogy ő egy nagyhatalom kancellárja.

Igenis, mi azért pusztulunk el, mert nagyhatalom vagyunk. — Ha élénk, mint egyszerű kis ország, igen tisztességesen ki tudánk jönni. De nekünk játszani kell a nagyhatalmasít, s ebbe belepusztulunk. Ugy vagyunk, mint a szegény ember, aki vesztére nagy urak társaságába kerül, s aztán elpocsékolja mindenét, hogy azokkal együtt tarthasson.

A többi, az igazi nagyhatalomnak csakugyan szüksége van Kínában új piacra, — ezért indították Kína ellen a rablóháborút, ezért szereztek ott birtokot. Nekünk semmi szükségünk ott piacra, de azért nekünk is részt kellett venni a rablóháborúban, s a birtokbeszerzésben, mert együtt kell tartani a társasággal, amelyben élünk. A többieknek jóvédelmező befektetés a háború s a földvédelmi költség. Nekünk haszontalan luxus kiadás. A többieknek hasznuk lesz belőle, mi belepusztulunk.

S mindezt a »nagyhatalmi állás« kedvéért!

HIREK.

Epigramm a halálra.

(Az én nyolcvanhatodik márciusom alkalmából.)

Márciusban a haláltól

Fél a vén s magába száll;

És te még gunyveszt irsz rá?!

Mit mond arra a halál?!

Jót kacag majd rajta s mondja:

Eh, mit kössék én bele,

Hiszen ugy is hogy lefőzött,

Mit birkoznám hát vele?!

Hát csak folyt a tovább is

S arra sok boldóra ott

Szórjon mentől csipősebb s több

Gyilkoló epigrammot.

Eördögh Daniél

Felségsegély. Ó Felsége a király *Tutkovics* Bertalan izbugya-radványi gör. kath. lelkésznek 50 korona. *Csurgovich* György szalóki gör. kath. lelkésznek 40 korona. *Gregorovich* Mihály izbugya-radványi. Kovályi Tivadár falkusi és Kerlik Péter vidrányi tanítóknak 30—30 kor. segélyt utalványozott magánpénztárából.

Athelyezés. *Bogovics* Anna geselyi tanító, a varannói állami elemi iskolához helyeztetett át.

Uj adótiszt. *Nemethy* Ferenc megyesi adóhivatali gyakornokot, a pénzügyminiszter a tokaji adóhivatalhoz adótisztté nevezte ki.

Március 15-ike Sátoraljauhelyben. Városunkban ez ideig a városi kaszinó rendezte a március 15-ét, mostan azonban sajnosan változtak a viszonyok, és a kaszinó a megérdemelt nyugalomba vonult. Akadt azonban egy új egyesület, mely a réginek helyét pótolja, s az a sátoraljauhelyi városi dalárda, melynek hazafias tagjai vették kezükbe a rendezés és alkotás gyeplőjét! A dalárda f. hó 8-án választmányi ülésben elhatározta a március 15-iki ünnep rendezését. Három tagu rendező bizottságot küldött ki: *Pecsar* Gyula alelnök *Szalai* Béla és *Nozák* Gyulát, a program — hálás ko-

szönnet az érdekelteknek — következőleg volt össze állítható: *A gyártélepi zenekar és dalárda*, este 6 órakor indul lampionok és fátylakkal a telepről, a központi kávéház előtt várja őket a városi dalárda, és csatlakozva vonulnak a megyeháza elé, ottan a két dalárda egyesülve, elénekli a Szózatot, aztán az erkélyről a *zempléni megyei függetlenségi párt* egyik tagja tart beszédet a néphez; ismét az egyesült dalárda énekel, végül *Tariska* Dezső ev. ref. s. lelkész hazafias költeményt szaval szintén az erkélyről. Ezután társas vacsora lesz a megyeháza nagyszobájában; az ételek és italok *Bock* Imre vendéglős adja, egy *teríték: 2 korona*. A banketten hivatalos szónokok lesznek: *Pecsar* Gyula, *Matolai* Etele, *Kossuth* János és *Buza* Barna.

E program vétele után arra kérijük városunk hazafias lakosságát, szíveskedjenek házaikon a nemzeti lobogót kitűzni, ablakaikat kivilágítani; hogy ezzel is emeljék *S. A. Ujhelyi* ünnepélyének fényét, és bebizonyítsuk, hogy igazi szabad magyarok vagyunk!

Tanítványaik közül március 15-iki ünnepet tartanak: a *főgymsium*, a *Carolineum*, az állami elemi és az *isz. elemi iskola*.

A *Carolineum* leánynevelő intézet március 15-iki iskolai ünnepének sorrendje: 1. Régi Mária ének. 2. Szabadságharcz ünnep. Szavalja *Thury* Mária. 3. Népdalok ezimbalmon. Előadja *Bauer* Antónia. 4. Alkalmi felolvasás. Készít *Florentina* nővér. előadja: *Glück* Jolán 1. éves képeződésznő. 5. Tied vagyok tied hazám. Éneklük: A polg. oszt. tanulói. 6. A viharmadár. *Abrányi* Emília. Szavalja: *Schönberg* Irén. 7. Hymnus. *Mihalovits* István. Éneklük: A polg. oszt. tanulói. 8. Induló Cimbalmom előadják: *Klein* Zelmá és *Schönberg* Irén.

Március 15. megünneplése Sárospatakon. Az e hó folyamán tartott népes ifjúsági közgyűlés nagy lelkesedéssel határozta el március 15-ének megünneplését. Az ünnepélyt megelőzőleg reggel istentiszteletre megy a főiskola ifjúsága, ahol *Baksy* István senior imadkozik. Az ünnepély további pontja az ez alkalomra fényesen díszített matereben folyik le. Ünnepi szónoklatot *Rohoska* József theol. tanár fog tartani. Az ünnepély fényét és hazafias hangulatát emeli majd az ének- és a zenekar továbbá a felkért szavalóműködése. A közgyűlés pályázatot nyitott egy hazafias ódára is, melynek beadási határideje márc. 6-án járt le. A nyertes óda jutalma 20 korona. Az ünnepélyt követőleg este táncmulatság lesz a városháza összes termeiben, melyről a sárospataki ifjúság köréből a következő sorokat vesszük:

Ha valamikor azt mondták a pataki ünnepély és táncrendező bizottságról, hogy előszeretettel foglalkozik feladata megoldásával: ugy most különösen ráillik a nyilatkozat. Rendkívül hivatottnak tünik föl e téren a szerencsésen választott házagny, *K. Benkő* Sándor akinek jelszava: »Az erkölcsi elismerés, az igazi jutalom!« Altagában érdekes részletekkel igyekeznek emlékezésre méltóvá tenni a mulatságot! *Alkalmi csárdás s valse*rel teszik díszesebbé a táncszórózatot. Azonkívül egy színtén *alkalmi humoros* lapot rögtönöznek, mely az éjfél órában lesz olvasható. Végül, hogy a jelenlévő hölgyeknek legyen másnap, harmadnap is mit olvasgatni, nézegetni nagyon csinos táncmulatság öhajtanak kedveskedni. — Lesz még egyből is, de hogy a hölgyekben egy picinyke kíváncsiság maradjon egyelőre elhallgatjuk. Ha valaki tévedésből nem kapott meghívót, forduljon *Baksi* István főiskolai senior bizottsági elnökhöz.

Mározius 15. Z. Szinnán. A szabadság hajnalát, nemzeti újjászületésünk emlékét, a legújabb kor történelmének legfényesebb napját méltóképen fogja megünnepelni a város és környéke szabadságszerető közönsége. Ne várjon a szinai járás külön meghívót, de ne is hiányozzék e szent napon egy se, hogy méltóképen áldohassunk a féléstenek dicső emlékének.

Az első sátoraljauhelyi izr. betegsegélyző egyesület részére 1900. év folyamán adakoztak: Központi takarékpénztár, Takarékpénztár 40—40 K — Kereskedő ifjak 30 K — Widder Gyula, Polgári takarékpénztár, Népbank 20—20 K — Haas Fülöp 10 K Zinner Adolf 8 K — Szücs Jenő, Magasiner Emil, Herczog Leo, Jold, Grünberger Adolf, Keller Sámuel 4—4 K Friedmann Lajos, 3 K 60 F, — Schvarcz D. Ignác 3 K — Weisz Emil 2 K 88 F, Reichard Ármin, Klein Pál, 2—2 K — Keller Mór 1 K 44 F. Fogadják ezért a nemes szívű adakozók az egyesület nevében kegyes adományaiért leghálásabb köszönetünket. Sátoraljauhelyi, 1901. márc. hó. Keleti Jenő egyll. titkár. Reichard Ármin egyll. elnök.

A sárospataki jogász ifjúság április hónapban dr. *Finkey* Ferencz jogtanárral tanulmány utra megy. Az ut célja a börtönügyek lenne. E végből megtekintenek Illavát, Vácot, Mária-Noszárt, az aszódi javító-intézetet stb.

A sárospataki ref. nőegylet f. hó 10-án, vasárnap d. u. 3 órakora főiskola materében énekléssel és szavalással egybekötött felolvasó ünnepélyt rendez.

Magbeszerzés. Kúszóbn a tavasz. Itt az idő, hogy a gazdálkodó és kertészkedő közönség a szükséges magvakat már beszeresse. De honnan? Vidéki közönségünk rendszeren az utazó magházalókat szokta bevégni, kiktől aztán régi, csiraképtelen magot vesz, vagy pedig olyant, melyből egészen más növény kel ki, mint a minőt várt. Így a káposztamagból rendszeren vad. repce, sárgarépából vadmurok lesz, a legzebb és legkedveltebb virágok, u. m. viola, öszi rózsza stb. között alig akad egy egy szebb példány, többnyire mind üresek, a takarmányrépamag többnyire akkor kezd csirázni, mikor a Mauthner-féle csillagjegyű répmagból kikelt növény már kapa alá fejlődött ki. — Mindezeket tekintetbe véve, csak jó szolgálatot vélnék tenni ti. olvasóinknak, mikor figyelmüket Mauthner Ödön budapesti udvari magkereskedő régre, mint általában elismert legmegbízhatóbb magbeszerzési forrásra felhívjuk és annak igénybevételét részünkről a legmelegebben ajánljuk, mert onnan feltétlenül csiraképes és olyan fajú magot kapnak, mint a minőt rendelnek.

Vásár áthelyezés. A Gálszécsen f. hó május hó 15 és 16-ára kitűzött országos vásár ez évben kivételesen május hó 8 és 9-én fog megtartani.

KÖZGAZDASÁG.

* *Abeles* Rudolf bünügyében másfél évi gondolkozás után végre meghozta a belügyminiszter a harmadfokú határozatot. De szomoruan csaldódik, aki azt hiszi, hogy most már végleg be van fejezve ez a famózus ügy.

Nem. A belügyminiszter nagyon kíváncsi abban az ügyben, s minden legapróbb részletet ismerni akar, még tán azt is, hogy az *Abeles* ur nagyapja citrommal vagy rummal itta-e a teát?

Feloldotta az ítéleteket s újabb vizsgálatot rendelt el 18 pontban össze foglalt körülményekre. Többek közt arra is, hogy *Abeles* a *hideg uton* élő állított könyvekhez mennyi bort használt fel évenként? (Soha ilyen naiv belügyminiszter! Ez azt hiszi, hogy a könyvokot »hideg uton« is borból csinálják. Nem használnak ahhoz kérem egy kanál bort se, csak közönséges spirítust. Így készül a »tisza« tokaji borpárlat!)

Tekintve, hogy most új vizsgálat

lesz, azután a főszolgabíró új ítéletet hoz, amit Abeles ismét megappellálhat az alispánhoz s onnan a miniszterhez — alapos a kilatás, hogy a század vége felé lesz már ebben az ügyben is jögerős ítélet.

Ha ugyan lesz kedve a tokaji járás derék főszolgabírójának ilyen kiabrándító tapasztalatok után is újra kezdeni azt a meddő komédiát, amit borhamisítási kihágási eljárásnak hínak.

— **Csöd.** A helybeli kir. törvényszék Kohn Aron és Gross Sámuel tokaji lakosok, mint „az első tokaji bor-küldeti társaság Kohn és tsa cég” beltagjai ellen a csödböt folyó hó 5-én elrendelte. Csödbiztossá Wieland Lajos kir. törvényszéki bír., tömeggononokká Székely Károly ennek helyetteséül pedig Bollner Karoly tokaji ügyvédek nevezettek ki. A leltározással Pekáry János tokaji kir. közjegyző bízott meg. A követelések bejelentésére határidőül 1901. április 15. a felszámolási tárgyalásra 1901. május 14. és a csödválasztmány megválasztására határidőül 1901. május 17-ik napja tűzött ki.

IRODALOM.

— **A mór stílus.** Jeruzsálemben áll egy nagy mecset, Omar mecsetje. Si-

nes, építésben dús, gazdag, hatszögű épület, melynek barnás kupolája élesen válik ki a keleti lélek égből. Ablakain sűrű aranyrács, teteje töredezik, oszlopai repedeznek. E szomorú népfaj temploma, Omar mecsetje ez. Az iszlám ragyogó vallásának színes, ragyogó temploma. Annak a keleti építésznek a szeszélyes virága ez, amely bejutott hozzánk a nyugatra is, abba a regényes országba, amelynek szegény múltját három nagy történelmi emlék aranyozza meg: Columbus és Don Juan neve és a mór uralom legendái. Varázslatos legendái annak a csodálatos kornak amelyek a Pyrenéek forró országában kinyílt a keleti művészet virága. Mikor épült az Alhambra tündérekertjeivel, tündérpalotáival, 12 orszálos kútjával és mikor ott jartak a paloták lépcsőin a szép mór vitézek, a kert délszaki árnyában ölelkeztek fatyolós szép hajadonokkal. Ezek az emberek hozták magukkal az utca világitást is, ami eddig Európában ismeretlen volt, épügy mint a fémerneműváltás. Omar templomának gyönyörű, színes reprodukcióját találja a Nagy Képes Világtörténet 95. füzetében, mely a 96. füzettel együtt most hagyta el a sajtót. Az egész vállalat tizenkét kötetből fog állani. Egy kötet ára diszkotésben 16 kor., kap ható füzetenként (á 60 fill.) és havi

részletfizetésre is a kiadó társulatnál, Révai Testvérek Irod. Intézet Részvénytársaságánál, Budapest, VIII., Ulloi ut 18. szám.

o **Boldogság utja** Irta Violet Gyula. A „boldogságnak íker testvére: boldoggá tenni masokate”, mondja Petőfi. Ezt akarja elérni Violet Gyula is, a rokonszenves fiatal pap ezzel a munkájával. Boldoggá akarja tenni embertársait, könyvet ír nekik, melyben megmutatja, hogy hol kell keresni azt a lélibabot, melyet üzünk kerg. tünk, de amelyet elérni, melyben közvetlenül gyönyörködni nem tudunk: a boldogságot.

Szépen ír, szívből ír: s ez a legnagyobb érdeme.

Kár, hogy teljesíti művészetét, midőn a nyelvvezet szépségén dolgozik. A ritmikus menet kedvéért, mely már magában véve is visszatetsző a prózában, sokszor megsérti a magyar nyelv legsajátosabb törvényeit. Joakarátulag ajánljuk ezen észrevételünk a t. szerző figyelmébe.

Egyébként csak elismerésünket fejezhetjük ki a szerző nemes érzéséért, embertársai iránt való szeretetért, mely egész munkájának alapja, mely sorait vonzókká rokonszenvesekké teszi.

És teljesen megnyeri vonzalmunkat munkájának befejezésében, midőn ar-

ról szól, hogy boldoggá teszi őt az a sejtelen, az az édes álom: hogy tan enyhületet, vigasztalást adott a sajgó szívnek, szenvedő társának, hogy az a sok beteg, ki boldogság után sorvad, epedek az életnek után, orvosságot nyert itt, meggyógyult, fölépült.

Kívánjuk az ily nemesen érző férfiaknak, hogy boldog álma teljesüljön.

— A csinosan kiállított munka kap ható a szerzőnél Satoraljaújhelyben.

A szerkesztőség üzenete:

Tudósítóinkhoz Felkérjük lapunk igen tisztelt munkatársait és tudósítóit, hogy a tervezett márczius 15-iki ünnepélyekről előzetesen és utóbb az ünnepélyek lefolyásáról szülő tudósításukat pontosan beküldeni sziveskedjenek.

K. H. Spaták Kérjük és ha megfelel, alkalmas közölni fogjuk.

Tudósító M. Ha tudósítását ily alkalomkor és oly hosszú ideig nélkülözzük, kénytelenek leszünk a lap kifizetését beszüntetni.

Kiadótulajdonos:

LANDESMANN MIKSA.

Tk 341

1901. szám.

Árverési hirdményi kivonat:

A satoralja-újhelyi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Kossuth János végrehajtónak Gazi György és neje Koleszár Adam Mária végrehajtást szenvedő elleni 115 kor. továbbá Davidovics Mór és kk. Davidovics Henrik esatlakozott végrehajtatóknak 141 kor. 20 fil. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a satoralja-újhelyi kir. törvényszék (a satoralja-újhelyi kir. járásbírósg területén levő N.-Toronya község határában fekvő a n.-toronyai 40 sz. tkben I. (132—134) 856 és 1028 hr. számú alatt foglalt Gazi György és neje Koleszár, Adam Mária nevére írott belhely 40 sz. ház, kert, erdő és legelő 430 koronában a nagy-toronyai 374 sz. tkben 1759 hr. sz. alatt foglalt és Gazi Györgyné sz. Koleszár Adam Mária nevére írott szőlő 44 koronában, végül a nagy-toronyai 381 sz. tkben I. 985—986 b hr. sz. a. foglalt Gazi György és neje Koleszár Adam Mária nevére írott szántóföl 288 koronában az árverést ezennel megállapított kiki-

áltási árban elrendelte és pedig azzal hogy ha az árverés ezakis a esatlakozott végrehajtatók Davidovics Mór és társa érdekében tartatnak meg, ebben az esetben csak a n.-toronyai 40 sz. tkvi jószágtestre boesáttatik árverés alá és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi márczius 27-ik napján délelőtti 10 óra-kor N.-Toronya község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok boesárának 10 százalékát vagyis 43 kor. 4 kor 40 fil. és 28 K 80 fil. kész-pénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. é. nov. hó I. 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. t.-cz. LX. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróság-nál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Satoraljaújhelyben a kir. tv.-szék mint tkvi hatóságnál 1901. évi január hó 19-én.

Wieland, kir. tszéki bíró

Javításokat jutányos árban kifogástalanul eszközöl.



Dísz- és igás-lószerszámok, különleges ostorok, ostonyelekből nagy raktár

Sérvőkötőkben nagy raktár.

Landesmann Samu
szijgyártó és nyerges
SATORALJA-UJHELY. Rákóczy-utca. (Kis-piacz

Lovak ápolásához szükségeltető mindenféle különlegességek és eszközök.

Legfinomabb bőrszírok, kenőcsök, szappanok.



Vadászati eszközök nagy választékban

Könyv- és papirkereskedés
LANDESMANN MIKSA és TÁRSA
könyvnyomda
SATORALJA-UJHELYBEN.

Raktáron vannak:

ifjúsági iratok, képes- és imakönyvek, emlék- és képalbumok, íróasztal-készletek, írómappák.

Levélpapírok díszes dobozokban, festékek stb.

Könyvnyomdájában készít:

mindennemű műveket, folyóiratokat, üzleti s jegyző-könyveket, értesítéseket, meghívókat, gyászjelentéseket stb. izlésesen s pontosan.

Gázkészülék Gyártási Vállalat

Mautner Adolf és Társai
Budapest, V., Arany János-utca 5. sz.

Acetylen világítási berendezések

minden nagyságban.

Számos berendezés üzembn.

CALCIUM CABRID ELADAS

minden mennyiség a legolcsóbb napi árban.

Árjegyzékek és költségvetések díjmentesen.

➔ Szakképzett képviselők kerestetnek. ➔

Számos elismerő nyilatkozat birtokában vagyunk.

A többek közt berendeztik:

Özv. gróf Batthyány Józsefné, nagybirtokosnő Felbár
Dr. Almássy László, ügyvéd Jászberény
Dr. Polgár Sándor, ügyvéd Gyöngyös
Takarékpenztár Esztergom
Községháza Vojtek
Bikfalvy Testvérek, kereskedők Zilah
Löwy József és Tsa, likörgyárosok Beszterezebánya
Trappista-kolostor Prijedor (Bosznia)
»Posavina«-szálló Breka (Bosznia)
»Bosna«-szálló Banjaluka (Bosznia)
Friedrich Sándor, vendéglős N.-Palánka
Haus Keresztély, vendéglős Hódcságh
Mezei Mór, vendéglős Munkács
Földváry István, vendéglős Uj-Gradiska
Frank Morné és Tsa, vasuti vendéglős Boglár
Wimmer Károly, vendéglős Bjelina (Bosznia)
Planer Ferencz, vendéglős Déva
Konya Miklós, vendéglős Zilah
Kassino-egylet Nyirbátor
Weiser Berthold, vendéglős L.-Szt.-Miklós.

Első Zemplénmegyei Mosó- és tisztító-Intézet.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy egy budapesti elsőrendű vasalónót hoztattam és ezzel kapcsolatosan Sátoraljaúj helyben Dr. Schön Vilmos úr házában 9 éven át fennálló

mosó- és tisztító-intézetemet

újából berendeztem ahol is mindennemű fehérneműk, ugymint:

férfi ingek, gallérok, kézelők stb.

a legújabb bécsi módszer szerint a legnagyobb elővigyázzattal mosatnak és vasaltatnak.

Intézetemben mosott ingek, gallérok és kézelők vasalását és fényesítését a legjutányosabb árban elfogadom

Kiváló tisztelettel

STEIDL MÁRIA.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Boreladás.

1889. évi Tokajhegyaljai
asszu és szomorodni bort

üvegenként is eladok.

Dókus Mihály, s.-a.-ujhelyi lakos.

Tisztelettel van szerencsém Sátoraljaúj hely és vidéke n. é. közönségének b. tudomására hozni, hogy a sátoraljaúj helyi villanyvilágítási r. társulattól kiléptem és Hajnal-utca 94. sz. alatt egy minden igényeknek megfelelő

mechanikai műhelyt

rendeztem be, ahol minden e szakmába vágó munkát, u. m. villanyvilágítási berendezéseket, telefont, sűrűgönyt, villámhárítót stb., házi villanyos gépeket legjobban eszközölöm.

Egyes jó gyártmányu részeket raktáron tartok.

Javításokat jutányos árban azonnal eszközölök.

Teljes tisztelettel

Kollár András és Társa.

A Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

egy régi kipróbált háziaszer, a mely már több mint 30 év óta megbízható bedörzsölésül alkalmaztatik **köszvénynek, oszúnál és meghűléseknek.**
Intés. Silányabb utánzatok miatt bevásárláskor mindig figyelemmel legyünk a „Horgony” védjegyre és a „Richter” czéggeljelre.
80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban ugyszólván minden gyógyszerárban kapható. Főraktár:
Török József gyógyszerésznél Buda-

pesten.
Richter F. Ad. és társa,
osász. és kir. udvari szállítók,
Rudolstadt.

PSERHOFER J.

vértisztító labdaccai

Évtizedek óta el vannak terjedve az egész világon s kevés azon család, a hol ez a páratlan házi gyógyszer hiányzik.

E labdacsokat az orvosok különösen az oly bajoknál ajánlják, amelyek nehéz emésztésnek s dugulásnak következményei, mint pld. zavar az epokeringésben, májfájdalmak, szelbántalmak, kólika, arnyér stb. stb.
Vértisztító hatásuknál fogva kiválóan jó hatást gyakorolnak **vérszegénység** eseteiben s az ebből származó bajoknál, mint **ideges fejfájás, sápkór** stb. E vértisztító labdacsok nagy előnye, hogy szeliden hatnak, fájdalmat nem okoznak s így a leggyöngébb szervezettel bíró egyének, sőt gyermekek is bátran használhatják.

1 doboz, mely 15 labdacsból áll 21 kr. — 1 tekercs, mely 6 doboz 1 frt 05 kr. A pénz előzetes beküldése után bérmentve: 1 tekercs 1 frt 27 kr. — 2 tekercs 2 frt 30 kr. — 3 tekercs 3 frt 35 kr. — 10 tekercs 9 frt 20 kr

Használati utasítás mellékelve.

Egyedüli készítő és szétküldési főraktár:

PSERHOFER J. gyógyszerháza

Bécs, I. Singerstrasse 15.

Elterjedtségük miatt fogva e labdacsok a legkülönbözőbb alakokban és nevek alatt utánoztatnak, tehát mindenki csak PSERHOFER-féle vértisztító labdacsokat kérjen, s csak azok valódiak, a melyek dobozaiknak fedelén piros színben „PSERHOFER” kézírása látható.

Pártoljuk a magyar ipart!

Legjobb Csontlevélpapír

„Adria”

HAZAI GYÁRTMÁNY!

Versenyez a külföld elsőrendű készítményeivel.



A parisi kiállításán az „Arany érem”-mel kitüntetve.



RESZITI

Csúsz. és kir.

udvari szállító

RIGLER JÓZSEF EDE

PAPÍRNEGYVÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

BUDAPESTEN.

Kapható: Lövy Adolf, Alexander Vilmos, Landesmann M. és Társa czégek-nél

